

Tuyển tập thơ nhiều tác giả

Hoa

trong

thơ

Thông tin
Hoa Trong Thơ
Nhiều tác giả
Tập hợp, Ebook: Cuibap
Cover: db
Nguồn: Internet

TÌM TRONG PHỐ CŨ

Bùi Kim Anh

Lại về Hà Nội nhé anh
Phố xưa em vẫn để dành lối đi
Trách nhau lần nữa làm chi
Hoa tầm xuân có còn gì nữa đâu
Hạ Hôi đã hết hàng dâu
Quang Trung hương sữa mái đầu ngả sương
Cách nhau chỉ một đoạn đường
Ai hay xa cách đôi phương thế này

Về Hà Nội với hàng cây
Bằng lăng tím ngắt nở đầy dưới mưa

Lại về với những vần thơ
Nổi dang dở để bây giờ trọn câu
Lại về với thuở yêu đầu
Quên đi anh nhé dải dầu đã qua
Ta về Hà Nội với ta
Tìm trong phố cũ mái nhà mộng mơ.

HƯƠNG THÂM

Phan Thị Thanh Nhàn

*C*ửa sổ hai nhà cuối phố

Không hiểu vì sao không khép bao giờ

Đôi bạn ngày xưa học cùng một lớp

Cây bưởi sau nhà ngan ngát hương đưa

Giấu một chùm hoa trong chiếc khăn tay

Cô gái ngập ngừng sang nhà hàng xóm

Bên ấy có người ngày mai ra trận

Họ ngồi im không biết nói năng chi

Mắt chột tìm nhau rồi lại quay đi

Nào ai đã một lần dám nói ?

Hoa bưởi thơm cho lòng bối rối

Anh không dám xin

Cô gái chẳng dám trao
Chỉ mùi hương đầm ấm thanh tao
Không giấu được cứ bay dịu nhẹ
Cô gái như chùm hoa lặng lẽ
Nhờ hương thơm nói hộ tình yêu
(Anh vô tình anh chẳng biết điều
Tôi đã đến với anh rồi đấy..)
Rồi theo từng hơi thở của anh
Hương thơm ấy thấm sâu vào lồng ngực
Anh lên đường hương sẽ theo đi khắp
Họ chia tay
vẫn chẳng nói điều gì
Mà hương thầm thơm mãi bước người đi

HOA BƯỞI

Nguyễn Sa

Em đi ngang đó, gần đường
Sao không ghé lại nói còn hay không
Nhớ ngày cây bưởi đậm bông
Mùi thơm **hoa bưởi** ngàn năm vẫn còn...

HOA BƯỞI THÁNG BA

Đỗ Công Luận

Hồn quê xuống phố sáng nay
Mang tình **hoa bưởi** hương lay nồng nàn
Trời đang là tháng ba sang
Bưởi nhà em nở ngập tràn sắc hương.

Mùi thơm quyến rũ lạ thường
Nhẹ nhàng thanh lịch đầu đường cuối thôn
Trắng tinh hoa bưởi trắng hồn
Như tình em đọng hương thơm khắp vườn.

Sáng nghe ngập cả mùi hương
Mẹ nhặt hoa rụng rải đường trắng sân
Mang đun nước nấu ân cần
Để em tắm gội thơm lâng hương thừa.

Hoa nở để mà tiễn đưa
Xuân đi Hạ đến nắng trưa ngập tràn
Hoa năm cánh, giữa nhụy vàng
Cho lòng bồi rối hương mang tình hồng.

Tháng ba hoa bưởi vời trông
Hương thơm tinh khiết ngập lòng yêu thương
Chở hoa đi khắp phố phường
Mưa Xuân lất phất nhượng đường em qua...

CHÂN QUÊ
Nguyễn Bính

Hôm qua em đi tỉnh về
Đội em ở mãi con đê đầu làng
Khăn nhung quần lĩnh rộn ràng
Áo cài khuy bấm, em làm khổ tôi!
Nào đâu cái yếm lụa sồi
Cái dây lưng đũi nhuộm hồi sang xuân?
Nào đâu cái áo tứ thân?
Cái khăn mỏ quạ, cái quần nái đen?
Nói ra sợ mất lòng em
Van em em hãy giữ nguyên quê mùa
Như hôm em đi lễ chùa
Cứ ăn mặc thế cho vừa lòng anh

Hoa chanh nở giữa vườn chanh
Thầy u mình với chúng mình chân quê
Hôm qua em đi tỉnh về
Hương đồng gió nội bay đi ít nhiều

THU

Xuân Diệu

*N*ồn nà sương ngọc quanh thềm đậu.
Nắng nhỏ băng khuâng chiều lữ thì.
Hư vô bóng khói trên đầu hạnh;
Cành biếc run run chân ý nhi.

Gió thầm, mây lặng, dáng thu xa.
Mới tạnh mưa trưa, chiều đã tà.
Buồn ở sông xanh nghe đã lại,
Mơ hồ trong một tiếng chim qua.

Bên cửa ngừng kim thoa bức gấm,
Hãy hãy thực nữ mắt như thuyền.

Gió thu **hoa cúc vàng** lững giậu,
Sắc mạnh huy hoàng áo trạng nguyên.

HOA ĐÀO NĂM NGOÁI

Vương Ngọc Long

(Thơ Thôi Hộ)

*Khứ niên kim nhật thử môn trung,
Nhân diện đào hoa tương ánh hồng.
Nhân diện bất tri hà xứ khứ,
Đào hoa y cựu tiếu đông phong*

Tôi đã gặp em trước cổng này
Ngày này năm ngoái gió xuân bay
Ánh dương phơi phới hồng đôi má
Ứng ứng **đào hoa** em ngất ngây
Lẳng lẳng nhìn em ánh mắt sâu

Môi thơm ngan ngát lộc xuân đầu
Trăm năm tơ ngải là em đó
Gặp gỡ làm chi để kiếp sầu
Cầm tay chẳng nói một lần sao
Tiễn biệt chia xa luống ghen ngào
Có phải lương duyên trời đã định
Mỏng manh phai nhạt sắc hương đào
Tôi trở lại đây đứng đợi mong
Hương xưa tìm lại phần xuân hồng
Người đâu ? Còn lại **hoa đào** đó
Cười cợt vô tình với gió đông

KHI NÀNG TỎI

Trần Dạ Từ

Chân nào ngủ lồi son tươi
Sầu thơ đại đã đầy voi một dòng

Bóng chiều đỏ một vườn không
Ngày ra cửa nhỏ còn trong nuôi về

Môi cười vết máu chưa se
Cành **hoa gạo** cũ nằm nghe nắng hiền

Anh nằm nghe bước em lên
Ngoài song lá động trên thềm áo bay

MỘNG ĐỜI
Trần Dạ Từ

*H*oa và trái một đêm nào thức dậy,
Nghe mộng đời xao-xuyến giấc xuân xanh .
Con đường đó một đêm nào trở lại
Cùng gió mưa phùn trên cánh tay anh .

Hoa bỗng nở và trái sầu bỗng chín
Tim xa-xưa còn đó chút trông-chờ
Màu thơ đại vẫn tươi màu kỷ-niệm,
Bóng cây nào ôm mãi mắt hư-vô .

Tháng giêng đó, anh mỉm cười bước tới,
Khi yêu em tay cũng mở như lòng .

Môi Thần-Thánh biết gì đâu tội-lỗi,
Lối đi nào ngây-ngất bước song-song ?

Anh sẽ nhắc trong những tàn phai ấy,
Đêm **hoàng-lan thơm** đến ngọt vai mình,
Ai sẽ biểu trong một lần trở lại,
Hoàng-lan xưa còn nức-nở hồn anh .

Tháng Giêng hết thôi giận hờn đã muộn,
Khi xa em, vai mới biết đau buồn,
Tơ gấm biếc nào nâng từng bước chậm
Trả giùm tôi về những dấu chân chim .

Hoa và trái đêm nay đây thức dậy
Ôi mộng đời em hiểu chữ xuân-xanh
Con đường đó đêm này đây trở lại ;
Cùng gió mưa phùn buốt cánh tay anh ...

ĐÓA HOA HỒNG

Nguyễn Bính

Thưa đây một đóa hoa hồng
Và đây một án hương lòng hoang vu
Đầu bù trở lại kinh đô
Tơ vương chín mối sầu cho một lòng.
Tình tôi như **đóa hoa hồng**
Ở mường oan trái, trong lòng tịch liêu.
Kinh đô cát bụi bay nhiều
Tìm đâu thấy một người yêu hoa hồng?

NGÂM NGÙI

Huy Cận

Nắng chia nửa bãi chiều rồi ...
Vườn hoang **trình nữ** xếp đôi lá sầu
Sợ buồn con nhện giăng mau;
Em ơi! hãy ngủ ... anh hầu quạt đây!
Lòng anh mở với quạt này;
Trăm con chim mộng vào bay đầu giường
Ngủ đi em, mộng bình thường!
Ru em sẵn tiếng thùy dương mấy bờ ...
Cây dài bóng xế ngẩn ngơ ...
Hồn em đã chín mấy mùa buồn đau ?
Tay anh, em hãy tựa đầu;
Cho anh nghe nặng trái sầu rụng rơi ...

VÀNG ĐÓA HƯƠNG DƯƠNG

Phạm Thiên Thư

Đêm đêm ta trở về
Hồn ta còn ẩn lại
Dưới chùm hoa man dại
Là nụ cười lách lau
Những giờ ta xa nhau
Là tình thêm níu lại
Mười ngón dài vụng dại
Cầm mảnh ngày rơi mau
Thời gian như con cá
Quẫy khỏi lòng bàn tay
Thời gian như chiếc lá
Rụng xuống đau nhành cây

Thêm một ngày mất đi
Gói buồn trong tà áo
Ta gửi hồn khờ khạo
Nấp trong rừng tóc hương
Ai có đi bên đường
Vô tình va cánh gió
Có nghe gì trong đó
Một tiếng lòng ta vương
Một ngày như sông Thương
Một nửa trong, nửa đục
Ta thương con bèo lục
Vàng một **đóa hương dương**.

HOÀNG HÔN LẶNG LẼ

Hoài Vũ

Anh phải về thôi, xa em thôi
Hoàng hôn yên lặng cũng theo về
Giọt nắng cuối ngày rơi xuống tóc
Mà lời từ biệt chẳng lên môi

Anh phải về thôi xa em thôi
Hàng cây hò hẹn chỗ em ngồi
Hoa khế rụng kín ngăn lối nhỏ
Để lòng ta xao xuyến bồi hồi

Chia tay em chia tay hoàng hôn
Chia tay em chia tay hoàng hôn

Anh mang theo về tình yêu và nỗi nhớ
Anh mang theo về con tim cô đơn

Chia tay em chia tay hoàng hôn
Chia tay em chia tay hàng cây
Gửi lại cho em trái tim thấp lửa
Gửi lại cho em một nửa vàng trắng.

ĐÃ KHUYA RỒI

Lưu Trọng Lư

*H*oa lan quên nở trên giàn,
Nhớ ai em để tiếng đàn ngừng đưa ?
Tiếc gì em, nửa đường tơ !
Cho hoa quên nở, trăng mờ quạnh soi
Chờ em đêm đã khuya rồi
Rộn ràng lá đỏ, vàng rơi đầy thềm

XUÂN VIẾT CHO NHAU

Hoàng Hương Trang

Mình đã xa nhau trót nửa đời
Đã mòn con mắt ngóng về khơi
Đã ru điệu hát nghìn xưa ấy
Tình cũng theo mùa con nước trôi

Đám **lục bình** nở **hoa tím tím**
Theo gió về xa đến thuở nào
Xuân đã vui rồi, xuân khép kín
Anh cũng như bèo, dạt phương nao ?

Nhánh cây tình trở nhiều lá mới
Lá vẫn phơi sầu trên nắng hanh

Một thuở nào xa anh đã tới
Rồi cũng vô tình như lá xanh

Con đường đá sỏi mình từng đi
Từng hẹn hò xưa, từng thăm thì
Tình chết rồi, đường rêu đã phủ
Một thoáng ngậm ngùi thương tiếc chi ?

NỤ HOA VÀNG CHO EM

Kim Tuấn

Anh cho em mùa xuân
nụ hoa vàng mới nở
chiều đông nào nhung nhớ
đường lao xao lá đầy
chân bước mòn vỉa phố
mắt buồn vin ngọn cây

anh cho em mùa xuân
mùa xuân này tất cả
lộc non vừa trẩy lá
thơ còn thương cõi đời
con chim mừng ríu rít

vui khói chiều chơi vơi

đất mẹ gầy cỏ lúa
đồng ta xanh mấy mùa
con trâu từ đồng cỏ
giục mỏ về rộן khua
ngoài đê điều thẳng cánh
trong xóm vang chuông chùa
chiều in vào bóng núi
câu hát hò vẳng đưa
tóc mẹ già mây bạc
trăng chờ sau liếp dừa
con sông dài mấy nhánh
cát trắng bờ quê xưa...

anh cho em mùa xuân
bàn tay thơm sữa ngọt
dải đất hiền chim hót
người yêu nhau trọn đời
mái nhà ai mới lợp
trẻ đùa vui nơi nơi
hết buồn mưa phố nhỏ
hẹn cho nhau cuộc đời
khi hoa vàng sắp nở

trời sắp sang mùa xuân
anh cho em tất cả
tình yêu non nước này
bài thơ còn xao xuyến
nắng vàng trên ngọn cây...

GÁI XUÂN
Nguyễn Bính

Em như cô gái hỡi còn xuân,
Trong trắng thân chưa lấm bụi trần,
Xuân đến, **hoa mơ, hoa mận** nở.
Gái xuân giữ lụa trên sông Vân.

Lòng xuân lơ đãng, má xuân hồng.
Cô gái xuân mơ chuyện vợ chồng,
Đôi tám xuân đi trên mái tóc.
Đêm xuân cô ngủ có buồn không?

TRỞ VỀ

Thanh Trắc Nguyễn Văn

Ta về qua ngõ mưa bay
Nhớ chiều thu ấy mưa đầy tóc em
Lối xưa dâu vạt cỏ mềm
Một thời trăng rụng xuống thềm tương tư.

Ta về **hoa trắng mù u**
Nghe vườn trái chín tiếng ru em buồn
Tơ lòng ta buộc, em buông
Trăm năm thương cánh chuồn chuồn lặng bay.

Ta về gió ướt thấm vai
Qua cầu thuyền ấy đã thay đổi dòng

Ngâm ngùi kẻ đứng bên sông
Với tay níu lấy cành hồng bơ vơ.

Bao năm sương trắng bụi mờ
Bao năm tay trắng để giờ trắng ... tay !
Ta về qua ngõ chiều nay
Nghe mùa trắng lạnh từ ngày xa em.

ĐOẠN TRƯỜNG VÔ THANH

Phạm Thiên Thư

(câu 1717 -1750)

Ngày xưa áo nhuộm hoàng hôn
Dáng ai cắp rổ lên cồn hái dâu
Tiếng nàng hát vọng đôi câu
Dừng tay viết mướn lòng sầu vẫn vơ
Lều tranh còn ủ chần mơ
Mối tình là một bài thơ vô đề
Ẩn Lan ơi! mái tóc thề
Gió xuân nay có vỗ về suối hương
Đêm nao ngồi học bên tường
Nến leo lét lụi, chữ vương vất chìm
Ngoài song thoáng tiếng hài im

Như trăng bông hạt tơ chìm kiêu sa
Lan cười đưa đến cho ta
Sợi dài tóc buộc **chùm hoa ngâu vàng**
Sách thơm áp má mơ màng
Tĩnh ra hương thoảng bóng lan chập chờn
Nhớ khi em dỗi em hờn
Hai ta chia sẻ nắm cơm cháy vừng
Nhớ đêm nằm vồng ngó trăng
Đếm ngôi sao sáng lại rằng sáng sao
Giọng em lạnh lạnh tiếng cao
Răng em tươi hạt ngọc nào long lanh
Nền trời mây lại qua nhanh
Viền trăng vương phải đầu cành vỡ tan
Những đêm trời tối như than
Bắt con đom đóm trên giàn mồng tơi
Cho em, em cất tiếng cười
Hất tay em thả đóm trời tung bay
Vội ta đuổi bắt lại ngay
Thả đi, đòi lại mãi đầy dọa nhau
Gọi em là đóa hoa sầu
Lan đòi nụ bưởi cài đầu làm duyên
Nhặt son trên núi mài nghiền
Thơ anh em điểm dấu son màu hồng.

CÒN MỘT CHÚT HƯƠNG BAY

Đoàn Vị Thượng

Tóc em dài tuổi mười lăm
Giấu riêng trong cặp chiếc khăn học trò
Hương ngọc lan trắng thơm tho
Đừng ai theo bước hỏi dò : hoa đâu ?

Thương hoài ghế gỗ bàn nâu
Ấm hơi bè bạn chụm đầu sớm trưa
Che chung một tấm áo mưa
Đạp xe thơ thẩn lúc mùa thu sang

Chân đi từng bước khẽ khàng
Nắng sao rộn rã ngập vàng lối em

Guốc dừng khua rộn cả lên
Sợ ai ngồi sẵn bên thềm đợi nghe

Tuổi mười lăm có gì khoe ?
Buông dài mái tóc em che má hồng
Trời xanh cho mắt em trong
Mây se lụa trắng hơn không, áo này ?

Đóa hoa trong chiếc khăn tay
Giữ riêng một chút hương bay thì thầm
Còn thơm hoài đến xa xăm
Em từng có tuổi mười lăm của mình .

KHÔNG ĐỀ
Quang Dũng

Em mãi là hai mươi tuổi
Ta mãi là mùa xanh xưa
Những **cây ổi** thơm ngày ấy
Và vàng hoa ngâu mưa thu
Tóc anh đã thành mây trắng
Mắt em đáng thời gian qua

Ngày nay ngày nay
Chuyện đẹp qua đi
Thời gian gấp ruổi
Còn lại chúng ta
Em mãi là hai mươi tuổi

Ta mãi là mùa xanh xưa
Giữ trọn tình người cho đẹp

Ơi! Con đường xưa
Những mùa trút lá
Cành bàng mồ côi
Cổng cũ rêu phong
Ý đợi người

Ơi! Con đường xưa
Men vườn ổi thơm
Em tuổi hai mươi
Yêu anh hào hiệp

Bỏ em anh đi
Đường hai mươi năm
Dài bao chia ly
Có những vợ chồng

Không là trăm năm
Mà tình thương yêu

.....

Sông ơi! Dài sao

Rộng ơi! Biển cả
Thôi em nước mắt
Đừng rơi lã chã!

Em mãi là hai mươi tuổi
Ta mãi là mùa xanh xưa
Giữ trọn tình người cho đẹp.

Ô MÔI

Đặng Thế Kiệt

Đẫn khựng lại một sân trường áo trắng,
Cây phượng hè hoa đỏ rụng vai ai...
Cắn mảnh đầu trái **ô môi** đen đặng,
Bồng giật mình không lẽ nắng vàng phai.

HOA Ô MÔI

Nguyễn Đỗ

Trong trái tim tôi nổi nhớ nhà
Nhớ **ô môi** nở đẹp Tha La

Nhớ từng hàng dậu, ngôi đình cũ
Nhớ tiếng chuông rung, nhạc thánh ca

Anh đã về thăm xóm Đạo chưa?
Sông xanh in bóng những tàn dừa?
Ô môi, ngũ sắc, vườn hoa trái
Vẫn nở hoa tươi mặc nắng mưa?

CHÚT TÌNH ĐẦU

Đỗ Trung Quân

Delonix regia - Phượng (Đỏ)

Những chiếc ghế xe chở đầy **hoa phượng**

Em chở mùa hè của tôi đi đâu?

Chùm phượng vĩ em cầm là tuổi tôi mười tám

Thuở chẳng ai hay thắm lặng - mối tình đầu

Mối tình đầu của tôi có gì?

Chỉ một cơn mưa bay ngoài cửa lớp

Là áo người trắng cả giấc ngủ mê

Là bài thơ cứ còn hoài trong cặp

Giữa giờ chơi mang đến lại... mang về

Mối tình đầu của tôi là anh chàng tội nghiệp

Mùa hạ leo cổng trường khắc nỗi nhớ vào cây

Người con gái mùa sau biết còn có gặp lại
Ngày khai trường áo lụa gió thu bay....
Mối tình đầu của tôi có gì?
Chỉ một cây đàn nhỏ
Rất vu vơ nhờ bài hát nói giùm
Ai cũng hiểu - chỉ một người không hiểu
Nên có một gã khờ ngọng nghịu mãi... thành câm
Những chiếc giỏ xe trưa nay chở đầy hoa phượng
Em hái mùa hè trên cây
Chở kỷ niệm về nhà
Em chở mùa hè đi qua còn tôi đứng lại
Nhớ ngăn người tà áo lụa nào xa.

CON ĐƯỜNG PHƯỢNG TÍM

Miên Thụy

Jacaranda acutifolia - *Phượng Tím*

Con đường **phượng tím** chiều nay đổ
Bóng lá che nghiêng một góc đời
Nghe trong cội nhớ niềm xa xót
Chợt thoáng hiện về dấu yêu ơi

Con đường phượng tím mùa hạ đỏ
Nhắc nhở trong em kỷ niệm sâu
Phượng tím có là hoa phượng nhớ
Khung trời một dạo luyến lưu nhau

Con đường **phượng tím** chiều nay khóc

Thương lối năm xưa dáng nhỏ gầy
Thương những cuộc tình màu tang tóc
Chinh chiến qua rồi vẫn chưa phai

Con đường **phượng tím** hàng cây vắng
Tình yêu như thuở mới vào đời
Xin cho được trọn lần sau cuối
Phượng Vỹ còn hồng nét đôi mươi.

HÓA RA LẦN CUỐI EM BUỒN NGHỈ CHƠI **Nguyễn Nam An**

*P*hượng ở công viên nở toàn hoa tím
Phượng xưa đỏ cành đã bỏ đi đâu
Phượng của tình tôi nhánh sầu tay hái
Phượng nay đường dài mình chẳng gặp nhau

Tôi ở công viên trưa đầy hoa nắng
Phơ phất mười năm ngội lạnh nát lòng
Vết sẹo tay tôi ngày nào em cắn
Da đã liền sao buốt giữa mệnh mông

Áo của ngày xanh đâu xa xôi lắm
Như vở học trò như bảng phấn quen
Như lòng phượng xưa đỏ bên hiên nắng
Đã lạ chiều nay mưa xuống bên thềm

Phượng ở Mỹ châu phượng sầu **hoa tím**
Trống vắng lòng xe trống vắng hiên che
Tháng sáu tôi thề khi đêm ra biển
Dầu sẽ như ve hết kiếp không về

ĐÊM NGUYỆT QUỲNH

Wương Ngọc Long

Ta như kẻ hoài nghi đành bỏ cuộc
Ngôn ngữ buồn khảnh kiệt cửa tim đau
Ta vắt cạn tận cùng trong nỗi nhớ
Bóng em về tha thướt quần quanh đầu

Ta ngỡ mất mà chưa đành đánh mất
Bởi mùi hương ngự trị cánh hoa tàn
Xa tít tắp từ rừng xưa cổ tích
Cỏ xanh mềm ảo hóa giấc phù vân

Mùa thu ấy đôi mắt buồn man mác
Ngong ngóng chờ hoài niệm hóa rêu xanh

Ta lục lợi trong ngôi vườn chữ nghĩa
Chồi cây khô bỗng chuyển nhựa rung cành

Hồn khảng khiu khát chờ trăng mở hội
Ngõ ngang đêm mộng điệp thốt lời ca
Dốc đồi mơ sương mù đan nhánh trở
Kết bông choàng ấp ủ dáng kiêu sa

Em còn đó xoa lòng đêm tóc rối
Tôi đứng đây bụi lốc mịt mù xa
Nghìn mắt lá đang nhìn tôi ái ngại
Đêm nguyệt quỳnh hóa nở kiếp phù hoa ...

HOA SALA

Thích Chân Tính

Nắng vàng trải nhẹ cảnh chùa
Tươi màu ngói đỏ gió đưa hương trầm.
Lời kinh kỳ diệu thẩm thắm
Ngân vang theo tiếng mõ trầm trầm buông.
Hàng cây xanh mát bên đường
Niệm cầu những **đóa hoa hường Sala**.
Sala tên một loài hoa
Nụ tròn sáu cánh nở xa sắc hồng.
Nhụy vàng tựa hạt rồng thiêng
Mùi hương thanh khiết ngát song cảnh thiền.
Sáng còn sắc thắm khoe duyên
Chiều tàn sắc giới bên đường bên hiên.

Khách trần tiếc nuôi vẩn vương
Nhật cảnh hoa ngộ vô thường sám nhanh.
Ngàn xưa Đại Giác Thích Ca
An nhiên bên gốc Sala niết bàn.
Sala sự tích huy hoàng
Tỏa hương đưa tiễn gót vàng siêu thăng.
Sala đẹp mãi nghìn năm
Sala thơm mãi trong lòng nhân sinh.

BUỔI SÁNG HÔM NAY

Huy Cận

Anh tặng em buổi sáng hôm nay
Có hoa sen nở hồ Tây trắng hồng
Tặng em trời mát như sông
Trong veo chảy giữa hai dòng cây xanh

Anh tặng em buổi sáng lòng anh
Có mây có nước có cành có hoa
Có mình và lại có ta
Trong hương sen ngát nở xòa lòng sen

Anh tặng em cả những ưu phiền
Trong câu hát cũ nghe bên chợ cầu

Còn hằn trong chữ trong câu
Nỗi đau ngày trước cày sâu mặt người

Anh tặng em buổi sáng mai đời
Bước chân quen thuộc, tiếng người lại qua
Mây phòng buồn bạc xa xa
Ngày lên gió mới, lòng ta tặng mình.

MÀU TÍM HOA SIM

Hữu Loan

Nàng có ba người anh đi bộ đội

Những em nàng

Có em chưa biết nói

Khi tóc nàng xanh xanh

Tôi người Vệ quốc quân

xa gia đình

Yêu nàng như tình yêu em gái

Ngày hợp hôn

nàng không đòi may áo mới

Tôi mặc đồ quân nhân

đôi giày đinh
bết bùn đất hành quân
Nàng cười xinh xinh
bên anh chồng độc đáo
Tôi ở đơn vị về
Cưới nhau xong là đi
Từ chiến khu xa
Nhớ về ái ngại
Lấy chồng thời chiến binh
Mấy người đi trở lại
Lỡ khi mình không về
thì thương
người vợ chờ
bé bỏng chiều quê...

Nhưng không chết
Người trai khói lửa
Mà chết
Người gái nhỏ hậu phương
Tôi về
không gặp nàng
Má tôi ngồi bên mộ con đầy bóng tối
Chiếc bình hoa ngày cưới
thành bình hương

tàn lạnh vây quanh

Tóc nàng xanh xanh
ngắn chưa đầy búi
Em ơi giây phút cuối
không được nghe nhau nói
không được trông nhau một lần

Ngày xưa nàng yêu **hoa sim tím**
áo nàng **màu tím hoa sim**
Ngày xưa
đèn khuya
bóng nhỏ
Nàng vá cho chồng tấm áo
ngày xưa

Một chiều rừng mưa
Ba người anh trên chiến trường Đông Bắc
Được tin em gái mất
trước tin em lấy chồng;
Gió sớm thu về rờn rợn nước sông
Đứa em nhỏ lớn lên
ngỡ ngàng nhìn ảnh chị
Khi gió sớm thu về

cỏ vàng chân mộ chí.

Chiều hành quân

Qua những đồi hoa sim

Những đồi hoa sim

những đồi hoa sim dài trong chiều không hết

Màu tím hoa sim

tím chiều hoang biên biệt.

Có ai ví như từ chiều ca dao nào xưa xa

Áo anh sút chỉ đường tà

Vợ anh chưa có mẹ già chưa khâu

Ai hỏi vô tình hay ác ý với nhau

Chiều hoang tím có chiều hoang biếc

Chiều hoang tím tím thêm màu da diết.

Nhìn áo rách vai

Tôi hát trong màu hoa

áo anh sút chỉ đường tà

Vợ anh mất sớm, mẹ già chưa khâu...

Màu tím hoa sim, tím tình trang lệ rớm

Tím tình ơ lệ úa

Ráng vàng ma và sừng rúc điệu quân hành

Vang vọng chập chờn theo bóng những binh đoàn

Biên biệt hành quân vào thăm thăm chiều hoang màu tím

Tôi ví vọng về đâu

Tôi với vọng về đâu

Áo anh nát chỉ dù lâu...

HOA SÚ TRẮNG

Thanh Trắc Nguyễn Văn

Ô bé cái băng đô
Không còn về trường cũ
Hoa sứ buồn ủ rũ
Lạnh ướt một bàn tay.

Hoa vẫn ngát hương bay
Như ngày xưa đến lớp
Như chiều nào bắt chợt
Ta tìm em bơ vơ...

Đâu rồi **màu hoa sứ** ?
Đâu rồi màu băng đô?

Đâu rồi mùa thu cũ
Gió nổi lời vu vơ?

Chỉ còn là giọt nắng
Rơi trong chiều rưng rưng
Băng đô vàng áo trắng
Một thời ta băng khuâng.

Chỉ còn là trang vở
Những nỗi niềm không đâu
Một bài thơ viết dở
Một nỗi lòng chôn sâu!

Cuối thu chiều gió dậy
Mây lặng lơ lang thang
Em xa mùa hạ ấy
Bông sứ buồn miên man.

Cô bé cài băng đô
Đã quên rồi trường cũ
Hoa sứ giờ ủ rũ
Thốn thức lạnh bàn tay!

CHIA TAY NGƯỜI HÀ NỘI

Bùi Thanh Tuấn

Hà Nội mùa này vắng những cơn mưa.

Cái rét đầu đông giật mình bật khóc.

Hoa sữa thôi rơi mỗi chiều tan học.

Cổ Ngư xưa lặng lẽ dấu chân buồn.

Trúc Bạch giận hờn phía cuối hoàng hôn.

Để con nước thả trôi câu lục bát.

Quán cóc vẹo xiêu dăm ba tiếng nhạc.

Phía Hồ Tây vọng lại một câu Kiều.

Hà Nội trời buồn nhớ mắt người yêu.

Nhớ góc phố nhớ hàng me kỷ niệm.

Nhớ buổi chia tay mắt đầy hoa tím.

Ngõ hoa giờ hút dấu gót hài xưa.

Hà Nội mùa này nhớ những cơn mưa...

VƯỜN BƯỞI CHỜ TRĂNG

Hồng Khắc Kim Mai

Ta về vườn bưởi chờ trăng,
Có ao bông súng thường hằng nở hoa.
Màu trắng lúc ấy tím cà,
Hồn ta cũng thấm thịt da ngọt ngào.
Ta về đưa võng chờ nhau,
Vì ao **bông súng tím** màu hậu thân.

Mưa chiều làm tím áo em,
Cầu soi nhịp bước vỗ triền phù sa.
Tuổi em là tuổi Đồng Nai,
Lớn trong vườn bưởi mang đầy mật thơm.
Kiếp sau ai lỡ độ đường,

Hồn ai cũng tím màu thương cùng người.

L'ADIEU

Apollinaire

*J'ai cueilli ce brin de bruyère
L'automne est morte souviens-t'en
Nous ne nous verrons plus sur terre
Odeur du temps brin de bruyère
Et souviens-toi que je t'attends.*

Bùi Giáng dịch

*Ta đã hái nhành lá cây **thạch thảo**
Em nhớ cho, mùa thu đã chết rồi
Chúng ta sẽ không tao phùng được nữa
Mộng trùng lai không có ở trên đời*

Hương thời gian mùi thạch thảo bốc hơi
Và nhớ nhé ta đợi chờ em đó...

Ta đã hái nhành lá cây **thạch thảo**
Em nhớ cho, mùa thu đã chết rồi
Chúng ta sẽ chẳng nhìn nhau trên đất nữa
Hương thời gian nhành thạch thảo tí hon
Và nhớ nhé ta đợi chờ em nhé...

TÌNH TỰ DƯỚI HOA

Đình Hùng

Chưa gặp em, tôi vẫn nghĩ rằng:
Có nàng thiếu nữ đẹp như trăng,
Mắt xanh lả bóng dừa hoang dại,
Thăm thẳm nhìn tôi không nói năng.

Bài thơ hạnh ngộ đã trao tay,
Ôi mộng nào hơn giấc mộng này?
Mùi phấn em thơm mùi hạ cũ,
Nửa như hoài vọng, nửa như say.

Em đến như mây, chẳng đợi kỳ,
Hương ngàn gió núi động hàng mi .

Tâm tư khép mở đôi tà áo,
Hò hẹn lâu rồi - Em nói đi .

Em muốn đôi ta mộng chốn nào?
Ước nguyện đã có gác trăng sao
Truyện tâm tình: dưới **hoa thiên lý**,
Còn lối băng khuâng: Ngõ trúc đào

Em chẳng tìm đâu cũng sẵn thơ,
Nắng trong hoa với gió bên hồ
Dành riêng em đấy . Khi tình tự,
Ta sẽ đi về những cảnh xưa

Rồi buổi ưu sầu, em với tôi
Nhìn nhau cũng đủ lãng quên đời
Vai kề một mái thơ phong nguyệt
Hạnh phúc xa xa mỉm miệng cười

HAI SẮC HOA TIGÔN

TTKh

Một mùa thu trước, mỗi hoàng hôn
Nhặt cánh hoa rơi chẳng thấy buồn
Nhuộm ánh nắng tà qua mái tóc
Tôi chờ người đến với yêu đương

Người ấy thường hay ngắm lạnh lùng
Dải đường xa vút bóng chiều phong
Và phương trời thăm mờ sương cát
Tay vút giây hoa trắng chạnh lòng

Người ấy thường hay vuốt tóc tôi
Thở dài trong lúc thấy tôi vui

Bảo rằng: hoa giống như tim vỡ
Anh sợ tình ta cũng vỡ thôi

Thuở đó nào tôi đã hiểu gì
Cánh hoa tan tác của sinh ly
Cho nên cười đáp: Màu hoa trắng
Là chút lòng trong chẳng biến suy

Đâu biết lần đi một lữ làng
Dưới trời đau khổ chết yêu đương
Người xa xăm quá, tôi buồn lắm!
Trong một ngày vui pháo nhuộm đường

Từ đấy thu rồi, thu lại thu
Lòng tôi còn giá đến bao giờ
Chồng tôi vẫn biết tôi thương nhớ
Người ấy, cho nên vẫn hững hờ

Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời
Ái ân lạt lẽo của chồng tôi
Mà từng thu chết, từng thu chết
Vẫn giấu trong tim bóng một người

Buồn quá! Hôm nay xem tiểu thuyết

Thấy ai cũng ví cánh hoa xưa
Nhưng hồng, tựa trái tim tan vỡ
Và đỏ như màu máu thấm pha

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi
Một mùa thu trước rất xa xôi
Đến nay tôi hiểu thì tôi đã
Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi

Tôi sợ chiều thu phớt nắng mờ
Chiều thu, hoa đỏ rụng chiều thu
Gió về lạnh lẽo, chân mây trắng
Người ấy sang sông đứng ngóng dò

Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng
Trời ơi, người ấy có buồn không?
Có thầm nghĩ tới loài **hoa vỡ**
Tựa trái tim phai, tựa máu hồng

MÀU MÁU TIGÔN
Thâm Tâm

Người ta trả lại cánh hoa tàn,
Thôi thế duyên tình cũng dở dang!
Màu máu **ty-gôn** đã biến sắc
Tim người yêu cũ phủ màu tang!

K... hỡi! người yêu của tôi ơi!
Nào ngờ em giết chết một đời!
Dưới mồ đau khổ anh ghi nhớ
Hình ảnh em hoài, mãi thế thôi

Quên làm sao được thuở ban đầu,
Một cánh **ty-gôn** dạ khắc sâu!
Một cánh hoa xưa màu hy vọng!
Nay còn dư ảnh trái tim đau

Anh biết làm sao được hỡi trời!
Dứt tình không nỡ, nhớ không thôi!
Thôi em hãy giữ cành hoa úa,
Kỷ niệm ngàn năm một cuộc đời

ƯỚC MƠ

Phan Khâm

❧ Ai ngồi mơ mạn mơ đào
Tôi mơ tôi ước ngọt ngào dung nhan
Nghe rơi rơi thấm vào hồn
Đôi môi em mộng nét son kiêu kỳ
Đẹp như **một đóa trà mi**
Da ngà mắt ngọc dậy thì xuân xanh
Xin đừng là thoáng mong manh
Giữa ta vô ngã chung quanh vô thường
Nẻo về trăm nhớ ngàn thương
Nẻo đi giăng lối tơ vương ban đầu
Kiếp sau cho tôi nguyện cầu
Thế nào em cũng nhiệm màu đi qua

Chắc rằng thuở đó đôi ta
Yêu em xõa tóc nét na ngại ngùng
Lưng đôi nắn xuống rưng rưng
Níu tay em lại xin đừng hoang hôn.

TRÚC ĐÀO

Nguyễn Tất Nhiên

Trời nào đã tạnh cơn mưa
Mà giông tố cũ còn chưa muốn tàn
Nhà người tôi quyết không sang
Thù người tôi những đêm nằm nghiền răng
Quên người - nhất quyết tôi quên
Mà sao gặp lại còn kiên nhẫn chào

Chiều xưa có ngọn **trúc đào**
Mùa thu lá rụng bay vào sân em
Mùa thu lá rụng êm đêm
Như cô với cậu cười duyên đại khờ
Bởi vì hai đứa ngây thơ

Tình tôi dạo ấy là ... ngơ ngẩn nhìn
Thế rồi trắng sáng lung linh
Em mười sáu tuổi giận hờn vu vơ
Sang năm mười bảy không ngờ
Tình tôi nít nhỏ ngời mơ cũng thừa
Tôi mười bảy tuổi buồn chưa
Đầu niên học mới dầm mưa cả ngày

Chiều nay ngang cổng nhà ai
Nhủ lòng tôi chỉ nhìn cây trúc đào
Nhưng mà không hiểu vì sao
Gặp người xưa lại nhìn nhau mỉm cười ?

HOA TƯỜNG VI

Xuân Quỳnh

Trắng với hồng và tím tím nhạt
Tựa màu mây phiêu lãng cuối trời xa
Hoa tường vi như thực lại như mơ
Cùng tôi sống suốt một thời trẻ dại.
Vóc nhỏ nhắn trước tầm gió thổi
Tôi hiểu điều trong lá nói lao xao
Ở nơi nào bởi điệu ca dao
Từng ca ngợi một loài hoa chưa có.
Hoa phảng phất mối tình trong truyện cổ
Mang lỡ lầm oan ức đã xa xôi.
Hoa tường vi thời trẻ dại của tôi
Bên mái rạ một mảnh vườn hẻo lánh

Ngày mưa bụi khắp nẻo đường và lạnh
Những cụm hồng cụm tím lẫn màu xanh
Tôi có hoa bè bạn bên mình
Hoa hiểu cả những điều tôi chẳng nói
Tôi đã qua bao thác ghềnh đá núi
Qua thời gian tóc thoáng sợi màu mưa
Hoa tường vi của những ngày xưa
Tôi vẫn nhớ một màu mây phiêu lãng.

HOA VÔNG VANG

Thanh Trắc Nguyễn Văn

Em sắp xa thành phố
Về lại đất hương trầm
Hỏi em thích gì nhất?
Em cười: **Hoa vông vang.**

Ta qua bao góc phố
Ta đến bao tiệm hoa
Hỏi mua, mua chẳng có
Hỏi tìm, tìm không ra.

Tên hoa quen mà lạ
Như người lạ giờ quen

Hắn là hoa cũng đẹp
Hiền dịu như mắt em?

Kẻ nói hoa màu đỏ
Kẻ mách hoa màu vàng
Người cho hoa là cỏ
Người bảo hoa mọc hoang!..

Ta tìm, đi tìm mãi
Mang nỗi buồn lang thang
Giữa thị thành hoa lệ
Tìm đâu hoa vôong vang?..

Ngày tiễn em mưa trắng
Ta lặng nhìn mây trôi
Vông vang trong tay với
Hay xa tận chân trời?

PHỐ CŨ

Vũ Hoàng Chương

Ôi chốn này xưa ai sánh vai
Trán cao hoài vọng tóc buông cài
Tuổi thơm mười sáu tình thơm mới
Duyên đượm hàng mi ngập nắng mai

Hồ Gươm sóng lựa bờ tơ liễu
Hàng Trống Hàng Khay rộn bước người
Sách vở lên hương trầm ngát nẻo
Hoa xoan hoa phượng chói màu tươi

Thấp thoáng hè qua đài phượng rụng
Lào rào thu muộn lá soan rơi

Tay trong tay nắm, tình trong mắt
Lòng bốn mùa xuân, nguyệt bốn trời

Đôi lứa mê say cùng gấn bó
Mẹ cha cùng hẹn sẽ dành nơi
Trường chung một hướng nhà chung ngõ
Hoa gấm cùng mơ dệt cuộc đời

Thế mà tan tác mười năm mộng
Có kẻ ra đi chẳng một lời
Nửa kiếp lênh đênh dừng phố cũ
Một mình trơ với tuổi ba mươi

Lớp học nào tan đường rộn rã
Tình thơm mộng nhỏ tóc buông vai...
Hàng Khay Hàng Trống hoa nào rụng
Màu tím thờ ơ vạt áo ai

Cây Xoan còn được gọi là cây Sầu Đông. Hoa Xoan Tây là hoa
Phượng đỏ (Delonix regia).

EM LÀ HOA HUỆ TRẮNG
Vũ Lương

Em là **hoa huệ trắng**
Nở trong trái tim Anh
Em là ngàn tia nắng
Soi đời Anh ngọt lành

Em là những ước mơ
Mà anh hằng khát vọng
Em là một hồn thơ
Chứa chan đầy sức sống

Em là từng đợt sóng
Ôm ấp mạn tàu Anh
Em là vì sao sáng
Dọi màn đêm lung linh

Em là cây tùng xanh
Vươn cao trong bão tố
Em là chim mùa xuân
Bay vờn trên biển cả

Em là bông lan đá
Hương tỏa ngát núi rừng
Em là đồi cây dẻ
Trắng vàng ôm mộng mênh

Em là dòng suối trong
Những buổi chiều Anh tắm
Em là dáng hoàng hôn

Lúc nhớ nhà Anh ngắm

Trong mắt Em thăm thẳm

Anh thấy cả đất trời

Cách xa tình vẫn đẹp

Có phải không Em ơi!

BÊN GIẬU CÚC TẦN

Nguyễn Đại Nghĩa

Ngày xuân bên giậu cúc tần
Chiều mưa em đứng bản thân đợi tôi
Thế rồi năm tháng cứ trôi
Giậu xanh ngày ấy , khoảng trời thu sang.

Ngày tôi tạm biệt xóm làng
Em tròn mười tám nhẹ nhàng bước chân
Chia tay bên giậu cúc tần
Em rằng năng đến đỡ đàn me tôi.

Thế rồi cách trở xa xôi
Bờ cây ngày ấy ai người đợi ai.
Bây giờ trúc đã quên mai
Me tôi già yếu nào ai đỡ đàn?
Và...cho đến một ngày xuân
Có người thiếu phụ dừng chân công nhà

Em... giờ là của người ta
Của riêng tôi...một **giậu hoa cúc tàn**.
Của riêng tôi: phút tàn ngàn...